

[Behnke]

ringen mod at ofre hundreder af millioner kroner på Stålvalseværket, som det fremgår af forsidens på Frederiksborg Amts Avis af dags dato. Vi vil også gerne advare imod at hælde alt for mange penge i Østeuropa, og hvad man ellers må finde på af nye, udgiftskrævende ideer. Det er nemlig ikke rimeligt, at Fremskridtspartiet hjælper regeringen med at sammenskrabe nogle besparelser og man så derefter går på soldeur med Socialdemokratiet.

Finansministeren må i 1990 bestå sin manddomsprøve ved at sige nej, nej og atter nej, hver gang der kommer nye udgiftsideer. Der er ganske enkelt ikke plads til flere frådserier.

De sidste to måneder har aviserne været fyldt med forlydender om, hvad finansloven ville komme til at indeholde. Desværre har mange af disse oplysninger været forkerte, og det har bragt unødigt forvirring i befolkningen.

Jeg er derfor glad for i dag at kunne oplyse i tilknytning til forlydender om besparelser på områder som boligydelsen og boligsikringen, reduktioner på politiets område, generelle afgifter på sygesikringsbeviser, afgift på nerve- og sovemedicin, reduktioner i varmeghjælpen for pensionister, 80 pct.s forhøjelse af vægtafgiften og forhøjelse af gebyr for manglende indbetaling af skatter og afgifter, at besparelserne på disse områder under forhandlingerne er blevet ændret.

Et af de forlydender, som fortsat trives i pressen og i befolkningen, er forslaget om en vandafgift. Forslaget blev jo i sin tid af regeringen formuleret i Planen fra maj måned, men også her er jeg glad for at kunne meddele, at den urimelige vandafgift ikke bliver til noget. Den er ikke en del af finanslovsaftalen.

Disse og en lang række andre konkrete områder blev klart forbedret under forhandlingerne – forbedret til befolkningens bedste, og det bl.a. takket være en ekstra stædig Fremskridtsindsats.

Uanset hvordan man vender og drejer forliget og de konkrete ændringsforslag og lovforslag, er det et godt forlig for befolkningen. Sænkningen af selskabsskatten, 1,7 mia. kr.s lempelser på grænsehandelsfølsomme varer, reduktion af benzinafgiften og ikke mindst den totale fjernelse af forbrugsrenteafgiften, i alt skatte- og afgiftslettelser på over 7 mia. kr., det er lige præcis det, befolkningen har brug for.

Kampen mod forbrugsrenteafgiften er blevet ført af Fremskridtspartiet siden vedtagelsen i 1986, og derfor er det en glædesstund, at vi nu kan få fjernet afgiften. I 1990 skulle afgiften have indbragt 200 mio. kr., i 1991 500 mio. kr., i 1992 900 mio. kr., for at stabilisere sig fra 1993 på 1,3 mia. kr. Det bliver heldigvis ikke til noget. Vi er stolte over at have fået denne kartoffelafgift definitivt væk.

Udmøntningen af budgetforbedringerne skal ifølge aftalen ske med særlige hensyn til de syge, de handicappede og personer over 67 år, og det er vel noget af det mest sociale, der længe er set i en politisk aftale, et krav, som Fremskridtsforhandlerne fik gennemført.

Fremskridtspartiet mener, at de gode ændringer, der er kommet med i forliget, markerer mere end blot et finansforlig. De markerer også et brud med årtiers skattestigninger, et brud med årtiers himmelflugt i de offentlige udgifter. Og de yderligere privatiseringer på 1,8 mia. kr. i 1990 er også skridt i den rigtige retning, og det er privatiseringer, som Fremskridtspartiet selvfølgelig hilser meget velkommen i det privatiserings samarbejde, vi allerede har med regeringen.

Vi har også noteret os, at privatiseringsprovenuet ifølge Fremskridtskravet skal bogføres således, at det er med til at nedbringe statens gæld. Men hvis de privatiseringer for alvor skal blive til noget, skal vi altså have sat tempoet op. Vi seks partier, der gennemfører privatiseringerne, må til at vise større fleksibilitet, så vi kan få tingene gennemført.

Forløbet af 1989 har jo rent provenumæssigt været en fiasko. Hvis vi skal hjemhente de budgetterede penge i 1990 – og det skal vi – må vi allerede i første kvartal af 1990 se at få projekterne på plads; ellers kommer pengene ikke i kassen, og jeg skal derfor opfordre finansministeren til, at vi får privatiseringsarbejdet væsentligt sat op i hastighed. Det byder aftalen ganske enkelt.

Der er selvfølgelig ting i finansloven, som er meget sure drops for en Fremskridtstunge. Vi har fået nogle af dem tilsat lidt sukker. Der er dog én pille, som vi ikke har villet sluge og ikke har kunnet sluge, nemlig miljøministerens ønske om at opkræve miljøafgifter for miljøgodkendelser og årlig miljøkontrol. Denne passus i finansloven er derfor ikke med i aftalen.